

©HBagency

Hristo Boichev nu este membru CopyRO. Pentru a contacta autorul: hbagency@gmail.com

comedie provinciale

Elveția, Elveția!

(SPITALUL COMUNAL)

de Hrisro Boytchev (Hristo Boicev)

www.hristoboytchev.com

Personajele:

KONTUZOV
BĂTRÂNUL
BRATOI
WILLIAM
FERO
CENUȘĂREASA
BĂTRÂNA
COPIIUL
FEMEIA
GENERALUL
LENI
MEDICUL
SORA MEDICALĂ

Pacient neidentificat, amnezic este internat într-un spital mic de provincie. A fost găsit în apropierea unui avion agricol prăbușit. Necunoscându-i numele, medicii îl trec în fișa medicală cu numele diagnosticului: Contusio Cerebris. Acest nume straniu este pretextul bănuielii printre bolnavi, că ar fi pilot din NATO. În fiecare zi, ei inventează biografia lui, ca fiind al unui important și bogat militar american. Bărbatul nu crede povestea, dar încetul cu încetul începe să îi placă. El notează "biografia" inventată, de teamă să nu-și piardă din nou memoria. Pentru a-l ajuta să se identifice, un pacient trimite

scrisori la CNN. Senzația creată în întreaga lume este explozivă. O comisie specială din NATO care caută piloții dispăruți, sosește și îi oferă distincția "4 iulie". La sfârșitul ceremoniei sosește și soția "pilotului".

PROLOG

Intră Cenușăreasa îmbrăcată ca o prințesă, în rochie de bal și cu pantofi de aur. Se uită în oglindă – ce frumoasă e, Doamne! După aceea, începe să se transforme: își acoperă fața cu o mască chirurgicală albă, deasupra rochiei de mătase îmbracă o haină de infirmieră, își pune pe cap pe o bonetă și la final se încalță în cizme de cauciuc. Acum arată ca o infirmieră adevărată. În fundal începe să lumineze intermitent un avertizor roșu, pe care scrie "Operație". Concomitent se aude și o alarmă. Cenușăreasa ia o găleată cu mop și iese.

TABLOUL ÎNTÂI

Sala de operații.

MEDICUL *(agitat). Respiră?*
SORA *Respiră... Ce să facă...*
MEDICUL *Soră, am spus ațele!*
SORA *Le-am dat.*
MEDICUL *Așa... Încă o ață și gata.*

Se aude un sunet puternic.

MEDICUL *Ce se întâmplă aici?*
SORA *Nimic. Bombardează avioanele Alianței.*

Luminile se sting pâlپând.

MEDICUL *(țipă). Curentul! De ce s-a oprit?*
SORA *Să ne încurce țara! Pentru ei, aici toți suntem în Balcani.*
MEDICUL *Ah, mama lor! Adu-mi lanterna!*

O lanternă luminează scena.

MEDICUL *Acum termin...*
SORA *Să-l trezesc?*

MEDICUL Trezește-l, sunt gata.
 SORA *(vorbește încet, apoi tot mai tare și mai tare)*. Respiră! Respiră! Respiră!
 Respiră! Respiră! *(Se aude o palmă)*. Respiră! Respiră! Respiră! Respiră!
 Respiră! Respiră! Respiră! Respiră! *(Palmele continuă să se audă)*.

MEDICUL Dă mai tare! Așa! *(Se aud palme mai puternice)*.
 SORA Respiră! Respiră! Respiră! Respiră!
 MEDICUL O să respire, bineînțeles. Unde să se ducă... Puls?
 SORA 130.
 MEDICUL Bine. Respiră! Respiră! Respiră! Respiră!...

Întineric.

TABLOUL DOI

Salon de spital. Cenușăreasa intră cu patul rulant, în care se află Bratoi oftând, după care începe să spele podeaua. Bolnavii se dau la o parte ca să nu deranjeze. Kontuzov vine lângă patul operatului.

KONTUZOV Ce-a fost, hernie?
 BRATOI Apendicită. Foarte grav, cu peritonită. Oh!
 KONTUZOV Cum te cheamă?
 BRATOI Bratoi.
 KONTUZOV Te invidiez!
 BRATOI De ce ?
 KONTUZOV Pentru că îți știi numele. Numele e cel mai important. Totul se rezolvă, dar dacă nu îți știi numele e rău!
 BRATOI Păi cine nu-și știe numele?
 KONTUZOV Eu, cine... Am tulburări de memorie. Nu-mi amintesc nimic, nici măcar cum mă cheamă.
 BRATOI Păi, atunci întreabă.
 KONTUZOV Pe cine? Eu sunt neidentificat. Nu-mi amintesc de nimeni. Mare tragedie.
 BĂTRÂNUL Kontuzov!
 KONTUZOV Da?
 BĂTRÂNUL Lasă omul să-și revină din anestezie.
 KONTUZOV Bine, îl las. Numai să-i spun că nu-mi amintesc nimic.
 BĂTRÂNUL Dar ce, eu imi amintesc? Aud numai clopotul.
 BRATOI *(nelămurit)*. Ce clopot?
 BĂTRÂNUL Nu știu, dar îmi bate mereu în urechi. Dang, dang, dang...
 KONTUZOV Pe tine de ce te-au adus în salonul acesta?
 BRATOI *(speriat)*. De ce întrebi?
 KONTUZOV Pentru că aici nu stau cei operați de apendicită.

BRATOI Mi-au spus că nu au paturi la chirurgie.
 KONTUZOV Ei, așa spun, dar...
 BRATOI De ce, cum e salonul?
 BĂTRÂNUL Salonul nu are nimic. Tu trebuia să mergi la spitalul din Satul Nou.
 BRATOI Mi-au spus că acolo au numai un medic...
 BĂTRÂNUL Unul, dar te externează. Aici nu îți dau drumul. Acolo, cumnatul meu a ieșit a treia zi după operație.
 KONTUZOV Da, dar l-au întors a patra zi, nu-i așa?
 BĂTRÂNUL Tu, dacă n-ai memorie, ce te rățoiești? L-au întors pentru că uitaseră foarfecele în stomac. Dar înainte de asta, îl externaseră.
 BRATOI (*speriat*) Au uitat foarfecele?
 BĂTRÂNUL Cu foarfecele nu e problema, se vede la ecograf. Cu pansamentul e grav... Dacă uită pansamentul, mori fără doar și poate!
 BRATOI Oh, mama lor! Sper să scap!
 KONTUZOV Mie mi-au spus că dacă îmi amintesc numele, îmi dau drumul.
 BĂTRÂNUL O să-ți dea drumul, când îmi dau mie...
 BRATOI Mie îmi dau săptămâna viitoare.
 BĂTRÂNUL Să te-audă Dumnezeu!

Intră Fero. Poartă ochelari cu dioptrii mari, ceea ce îi dă aspectul unui marșian.

FERO Pe mine mă externează!
 BĂTRÂNUL Chiar așa?
 FERO Da, mi-au spus că îmi amintesc totul și mă externează.
 BĂTRÂNUL Serios?
 FERO Absolut! M-au întrebat care e capitala Elveției și eu le-am spus.
 BĂTRÂNUL Bravo!
 BRATOI Externează pe cineva?
 BĂTRÂNUL Nu, nu, stai în pat! Glumește băiatul.
 FERO (*afectat*). De ce să nu mă externeze? De ce? Spune-le, mă, Kontuzov, spune-le de când sunt aici.
 KONTUZOV De ce mă întrebi? Știi că nu-mi amintesc – am probleme cu memoria.
 FERO Eu îmi amintesc totul. Capitala Elveției este Berna. Are suprafața de de 41,3 mii de kilometri pătrați și populația de 6,4 milioane de locuitori. Limbile oficiale sunt italiana, franceza și germana. Îmi amintesc chiar ca problema mea cu stomacul se cheamă diario. Dacă mă lasă să plec în Elveția, mă descurc, chiar dacă am probleme cu stomacul. Din păcate, mă țin aici...
 BRATOI Eu sunt aici temporar. Ies curând.
 BĂTRÂNUL Chestiile astea temporare, durează cel mai mult. (*Lui Fero*) Ia uită-te, au deschis chioșcul de jos? (*Scoate sacoșa legată cu sfoară*).
 FERO (*se uită pe fereastră*). Au deschis.
 BĂTRÂNUL Astăzi face cinste așa numitul Kontuzov.

KONTUZOV E rândul meu?
BĂTRÂNUL Sigur că da. Ieri am făcut eu cinste.
KONTUZOV (*Scoate banii cu vădită neplăcere*). Nu-mi amintesc... Am impresia că numai eu dau de băut în camera asta! (*Pune banii în sacoșă și îi dă drumul pe fereastră*).
BĂTRÂNUL Deci le-ai spus totul despre Elveția!
FERO Totul! Industrie, agricultură... Eroul național: Wilhelm Tell. Le-am spus totul și ei mă întreabă de unde știu, dacă n-am fost niciodată acolo?
BĂTRÂNUL Dar de unde știi?
FERO Nu știu.
KONTUZOV Berea! (*Ridică pe geam sacoșa cu bere și împarte sticlele*).
BĂTRÂNUL Hai, noroc! (*Ciocnesc sticlele*). Dar pacientul nou? Hei, prietene!
BRATOI (*somnoros*). Mmmm ...
KONTUZOV El doarme după anestezie.
FERO (*bea din bere*). Acum în Elveția e iarnă. Alpii sunt acoperiți cu zăpadă...
BĂTRÂNUL Și aici, nu e iarnă!
FERO Lasă, tu, iarna asta de-aici...

Se aud avioane vuind.

FERO Avioanele Alianței!

Kontuzov și Fero aleargă spre fereastră și se uită în sus. Luminile se sting treptat.

BRATOI (*are un coșmar*). Eu sunt aici temporar... Eu sunt aici temporar...

TABLOUL TREI

Dimineața. Intră Fero.

FERO O să ne externeze!
BĂTRÂNUL Iar?
FERO A venit un revizor - lucrurile se mișcă...
KONTUZOV Ce revizor?
FERO Nu știu. Cu costum și cravată și notează totul!
KONTUZOV Despre nume întrebă?
FERO Nu știu, dar scrie...

În salon intră grăbită Cenușăreasa și spală cu energie podeaua. De afară se aude o voce puternică: "Așa. Să scriem totul în ordine: Spitalul comunal,

numărul douăzeci și patru, camera numărul șase...". Intră un bărbat în costum, cu pălărie melon și o geantă diplomat.

WILLIAM E camera numărul șase?

Brusc, Kontuzov sare de la locul lui și se duce încet spre revizor uitându-se atent la chipul lui.

KONTUZOV Stop!

WILLIAM *(mirat)*. Ce e ?

KONTUZOV *(se apropie mai mult fără să-l slăbească din priviri)*. Uită-te la mine!

WILLIAM De ce?

KONTUZOV Uită-te bine! *(Se expune din ambele profile)*.

WILLIAM Ei și?

KONTUZOV Și mă știi de undeva?

WILLIAM Scuză-mă, dar...

KONTUZOV Mai gândește-te!

WILLIAM Nu-mi amintesc. Spune-mi unde m-ai văzut și-o să-mi amintesc.

KONTUZOV Nu te-am văzut nicăieri, dar speram să mă recunoști tu... Eu sunt neidentificat.

WILLIAM Un moment... *(Notează repede)*.

KONTUZOV Mi-au spus că am fost pilot pe un avion agricol și m-am prăbușit pe un deal. Avionul a luat foc. Pe mine m-au găsit la douăzeci de metri depărtare. N-am pățit nimic. Decât că nu îmi amintesc nimic... Sunt amnezic.

WILLIAM Avionul nu avea număr de înregistrare?

KONTUZOV Nu-mi amintesc nimic... Nici de avion, nici cum mă cheamă...

WILLIAM Cum ești trecut în fișa medicală?

BĂTRÂNUL Kontuzov. L-au trecut cu numele Kontuzov. Nu Kontuzov. Au scris Contusio Cerebris, dar eu nu cred. Nici Contusio, nici Cerebris nu sunt nume de-ale noastre.

WILLIAM *(notează)*. Diagnostic Contusio Cerebris...

KONTUZOV Nu e adevărat. Cerebris e nume american.

BĂTRÂNUL Dacă avionul este al Alianței, de ce nu?

KONTUZOV Au spus aviația agrară.

BĂTRÂNUL E secret, de aceea mint. E Cerebris, fără doar și poate.

KONTUZOV Dacă sunt Cerebris de ce nu știu americana?

BĂTRÂNUL Din cauza accidentului la cap. Și să fii sigur, va fi și mai rău.

WILLIAM *(notează)*. O să fie mai rău. Așa, am notat. Mai departe... Dumneata, bunicule? De ce boală suferi?

BĂTRÂNUL Nu știu.

WILLIAM Nu ți-au spus?

BĂTRÂNUL Poate mi-au spus, dar nu-mi amintesc.

WILLIAM Așa scriu. (*Notează*). “Poate că așa au spus”. Punct. (*Lui Fero*). Și dumneata?

BĂTRÂNUL El are prea multe amintiri.

WILLIAM Ce își amintește?

FERO Totul. Prefixul telefonic al Elveției 0041, Berna 31, Basel 61, Geneva 22, Zurich 1. În germană afecțiunea digestivă se cheamă diario. Notează-ți, poate o să ai nevoie...

WILLIAM Am notat. (*Lui Bratoi*). Și dumneata?

Bratoi sforăie.

BĂTRÂNUL El doarme după anestezie.

BRATOI (*în somn*). Eu sunt aici temporar.

WILLIAM Am înțeles. (*Notează*). El e aici temporar.

Cenușăreasa a terminat cu spălatul podelei și stă lângă ușă. I se văd numai ochii.

WILLIAM (*spre Cenușăreasa*). Dumneata?

FERO Ea e mută. O cheamă Cenușăreasa.

WILLIAM Aha... E clar. (*Notează*). Mutos totalis?

FERO Ce înseamnă asta?

WILLIAM Total mută.

El închide carnetul și se uită încă o dată la ei, înainte de a încheia inspecția. Toți îl privesc, așteptând.

WILLIAM Așa, totul e în regulă. Am notat, acum mai departe...

El așază cu grijă carnetul pe o noptieră. După aceea își dă jos sacoul și îl atârnă de scaun, urmează la fel cămașa, pantalonii, chitind totul cu mare grijă. Bolnavii se uită cu atenție la ritualul acesta absurd. Când rămâne în chiloți, Cenușăreasa îi dă o pijama. El se îmbracă încet, se întinde în pat și se acoperă. Deschide carnetul.

WILLIAM (*culcat*). Acum să citim ce am notat. “Salonul șase, primul pat: Contusio Cerebris. Un accident secret cu avionul Alianței. Victime nu sunt. Pilotul e amnezic, după s-a lovit la cap. Cazul rămâne deschis. Punct.”

KONTUZOV Eu nu cred.

WILLIAM Nu crezi, dar când citești așa e. Asta e viața, când o citești are rost, dar când o trăiești nu are sens.

Întuneric.

TABLOUL PATRU

Intră bătrâna la vizită să-și vadă soțul.

- BĂTRÂNA Trifone, ești viu?
BĂTRÂNUL De ce întrebi?
BĂTRÂNA Nu a venit pensia ta și am crezut că ai murit... Iartă-mă... Ți-am adus iaurt. (*Caută în geantă*). Aoleu, l-am uitat! Am uitat și berea...
BĂTRÂNUL N-am nevoie. Avem bere aici.
BĂTRÂNA Păi dacă aveți, dă-mi și mie... (*Își desface o sticlă*). Cum stai cu scleroza?
BĂTRÂNUL Bine.
BĂTRÂNA Ai început să-ți amintești?
BĂTRÂNUL Despre cine? Ce, amintiri o să scriu pe lumea cealaltă? De ce să-mi amintesc, dacă așa mă simt bine?
BĂTRÂNA Așa, încet, încet, am reușit să sap via. Tu poate mănânci sau nu din struguri, dar... Mă simt foarte rău, Trifone!
BĂTRÂNUL Câinele ce face?
BĂTRÂNA A îmbătrânit săracul!
BĂTRÂNUL Să îl ții la caldura. În primăvară îl scot la vânătoare!
BĂTRÂNA Ce vânătoare, că nu mai vede aproape nimic!
BĂTRÂNUL Atât cât mai vede... Doar n-o să-i cumpăr ochelari!
BĂTRÂNA Mă simt foarte rău, Trifone. Cum o să ies din iarna asta?
BĂTRÂNUL Nu-ți face griji. Setterii sunt rezistenți la frig.
BĂTRÂNA Ștefan e foarte bolnav.
BĂTRÂNUL Care Ștefan? Cumnatul?
BĂTRÂNA Da, el. Ieri l-am dus la spitalul din Satul Nou.
BĂTRÂNUL Mizerabilul acesta iar s-a aranjat!
BĂTRÂNA De ce vorbești așa? Omului îi iese sufletul.
BĂTRÂNUL Să-i iasă. Cumnatul era un om rău. Cumnata e mai bună decât el!
BĂTRÂNA Dumnezeu să te pedepsească! Nu ți-a ajuns toată viața să hoinărești, dar acum Dumnezeu ți-o întoarce!
BĂTRÂNUL Babo, babo! Hoinărești, nu hoinărești, tot acolo ajungi... Bine că am hoinărit când am putut.
BĂTRÂNA Să dea Domnul, viu să te îngrop! Îți amintești totul, doar șmecherești medicii!
BĂTRÂNUL Nu țipa, că e unul aici și notează totul.
BĂTRÂNA (*în șoptă*). Nu ți-e rușine? Ai cinci nepoți...
BĂTRÂNUL (*și el șoptind*). Cum cinci? Nu erau patru?
BĂTRÂNA Cinci sunt. Nadea are fetiță.
BĂTRÂNUL Când...
BĂTRÂNA Alaltăieri, când...

BĂTRÂNUL Ce nume i-au dat?
 BĂTRÂNA Ivo. La toamnă vin să ne vadă.
 BĂTRÂNUL La toamnă.
 BĂTRÂNA Da.
 BĂTRÂNUL Via! Trebuie să dezgropăm via.
 BĂTRÂNA Am dezgropat-o eu, uitasem să-ți spun.
 BĂTRÂNUL Bine! Haide, acum pleacă!
 BĂTRÂNA Am plecat. (*Mai ia o sticlă cu bere, dar bătrânul o ia înapoi*).
 BĂTRÂNUL Nu pune mâna! Berea a recomandat-o medicul. Și spune-i cumnatei să nu sufere așa mult când o să moară cumnatul.
 BĂTRÂNA Cum să moară?
 BĂTRÂNUL Așa simplu...
 BĂTRÂNA Medicii au spus că își va reveni.
 BĂTRÂNUL O să-și revină el... Când îmi revin eu... Haide!
 BĂTRÂNA Haide.

Întuneric.

TABLOUL CINCI

“Revizorul” scrie pe dosare numele bolnavilor și le aranjează în sertar.

WILLIAM Salonul șase, primul pat – Contusio Cerebris.
 KONTUSIO Nu sunt Cerebris, ți-am spus. Ei spun așa. Eu sunt neidentificat.
 WILLIAM Eu te-am trecut așa, formal. Deci, deocamdată rămâi, ca o convenție, Contusio Cerebris.
 KONTUSIO Nu sunt!
 BĂTRÂNUL (*îi înfinge un deget în spate*). Să nu spui nu! O să fie mai rău.
 KONTUZOV Bine, Cerebris sunt!
 WILLIAM Așa. Primul dosar – Cerebris, al doilea dosar – Arteriosclerosis, al treilea – Bratoi, Peritonitis, al patrulea – Fero, Hipermnesia, al cincilea...
 BĂTRÂNUL Pot să întreb ceva?
 WILLIAM Pe mine?
 BĂTRÂNUL Da.
 WILLIAM Întrebă.
 BĂTRÂNUL Dumneavoastră de ce ... așa...
 WILLIAM De ce înregistrez viața?
 BĂTRÂNUL Da.
 WILLIAM Pentru că viața neînregistrată nu are rost.
 BĂTRÂNUL Dar viața înregistratului are rost?
 WILLIAM Viața înregistratului, da. Să luăm de pildă pe Robinson Crusoe. Singur, pe o insulă nelocuită. Douăzeci și șapte de ani! Oribil. În fiecare zi voia să se

spânzure și azi toată lumea de pe planetă îi citește jurnalul, pentru că ce a scris dă speranță și celui mai înrăit pesimist. Și mai e ceva! Omenirea începe cu scrisul.

- BĂTRÂNUL Nu e adevărat. “La început era cuvântul” scrie în Biblie. Și a spus Dumnezeu: “Să fie lumină!”
- WILLIAM A spus Dumnezeu, dar cineva a scris ce a spus. Altfel nu aveam de unde să știm ce a spus. Cine a notat, întreb eu? (*Spre Kontuzov*). Cine?
- KONTUZOV Eu n-am memorie, știi...
- WILLIAM Gândește-te!
- KONTUZOV Mă gândesc...
- WILLIAM La început Dumnezeu e singur în Nimic. Deci nu are cine să noteze în afară de El. Adică Dumnezeu își nota, nu-i așa?
- KONTUZOV Eu sunt cu tulburare la cap.
- WILLIAM Mai departe. “Și a creat Dumnezeu omul, după chipul și asemănarea Sa.” Adică dacă Dumnezeu a notat, înseamnă că și omul trebuie să noteze. Dar el, omul, nu notează și de aceea nu e fericit. (*Spre Kontuzov*). Uite, de pildă: dacă își nota, acum știa cine e. Nu-i așa?
- KONTUZOV Așa e.
- WILLIAM Bineînțeles că e așa. Toți oamenii celebri au spus: notează și fixează. Othello: “Notați, notați totul!” – actul trei, Regele Lear: „Am notat eu totul bine!” – actul întâi, Hamlet: „Să notez sau să nu notez.”, Richard al III-lea: “Notează, asta o să-ți rămână!”, Richard al II-lea ...
- FERO Dar pe dumneavoastră cum vă cheamă?
- WILLIAM William.
- BRATOI Cum?
- WILLIAM William. Wi-lli-am.
- BĂTRÂNUL William și mai cum?
- WILLIAM E foarte complicat, n-o să-l rețineți.

Se aude vuietul unei escadrile de avioane care îl trezește pe Bratoi.

- BRATOI (*se trezește*). Măi, ce se întâmplă aici?
- BĂTRÂNUL Avioanele Alianței...
- FERO (*de la fereastră*). Cred că acum sunt cel puțin o sută...
- WILLIAM (*notează*). E ora șase și cinci minute: au survolat o sută de avioane ale Alianței spre vest...
- KONTUZOV Până acum au trecut cel puțin trei sute.
- WILLIAM (*adaugă*). În total au trecut până acum trei sute de avioane, așa cum spune pilotul Cerebris. Nu-i așa?
- BĂTRÂNUL (*reținut*). Nu știu, nu mă pricep la treburi militare.

TABLOUL SASE

Fero vorbește, William notează. Cenușăreasa spală podeaua.

FERO În Elveția sunt libere zilele de sâmbătă, duminică și întâi august când e ziua națională – ziua independenței Elveției. Poliția are numărul 117 și salvarea 144.

WILLIAM Tu le notezi?

FERO De ce? Eu le țin minte.

WILLIAM Acum da, dar dacă te lovești la cap precum Kontuzov?

Fero cade pe gânduri.

WILLIAM Viața îți face surprize. Kontuzov, la fel, își amintea totul...

KONTUZOV Depinde cât am fost de deștept.

BĂTRÂNUL Piloți proști nu există, Kontuzov!

KONTUZOV Nu sunt pilot! Am fost găsit la douăzeci de metri de avion.

BĂTRÂNUL Ai fost catapultat cu parașuta, dar nu-ți amintești.

WILLIAM Așe e. De-asta trebuie să notezi imediat. Pofim un dosar. (*Îi dă lui Fero un dosar*).

KONTUZOV Pentru mine e limpede: mă țin aici, ca să îmi amintesc ceva. Dacă era cineva să îmi povestească...

BĂTRÂNUL Trebuie să întreb un pilot. Toate biografiile piloților sunt la fel: întâi școala militară, în al doilea rând serviciul, în al treilea, ce mai era acolo... activități militare.

WILLIAM (*repetă cu voce tare și notează*). Școala militară, serviciul, cariera...

BRATOI Operația mea se încheie încetul cu încetul. Când se încheie de tot, plec.

BĂTRÂNUL Să dea Domnul să pleci.

BRATOI E greu până pleci. Când ai plecat o dată, merge. Mie, de pildă, nu-mi merge în viață, dar aici mă descurc. Operația se vindecă.

KONTUZOV Și organismul meu e puternic, dar memoria mi-e slabă. Deci, bătrâne, tu crezi că sunt militar?

BĂTRÂNUL Cel puțin colonel, ascultă-mă pe mine. La vârsta asta, toți piloții sunt colonei. Dacă eram în spitalul din Satul Nou, până acum eram externat. Acolo medicii nu se joacă. Acolo nu au reguli. Cine scapă cu viață, scapă.

KONTUZOV Măcar dacă știam cum mă cheamă, dar așa... Acum nu știu nici unde să mă ducă, în cimitirul eroilor sau în cimitirul soldaților necunoscuți...

BĂTRÂNUL Întrebam medicul "Până când o să aud clopotul ăsta?". "Până la sfârșit", mi-a spus... Dang-dang-dang...

BRATOI Eu am fost în spitalul din Satul Nou astă vară. Cu bronhopneumonie. Am luat împreună cu cumnatul, pe credit, două combine americane. Una pentru el și una pentru mine. Combine strașnicem, mama lor! Secerau ca nebunele, dar temperatura... Stăteai două minute în cabină și îți înghețau plămâni...

William și Fero notează.

FERO Mai încet!
BRATOI Da. Afară sunt patruzeci de grade Celsius, eu înăuntru cu paltonul. La cumnat e invers: în cabină lui coceai cărămidă. Cumnatul în chiloți, curgeau apele pe el.”Doi ani am muncit în Sahara, spunea el, dar așa grozăvie nu am văzut”. La un moment dat, înghețaseră geamurile. Frig! Mi-am luat mănușile și căciula, curăț gheața de pe geamuri și continui să secer grâul. Am fost răpus, fără să îmi dau seama, de Moartea Albă. M-am trezit în spital. După două zile a venit și cumnatul lovit în cap de căldură. Îți dai seama, mama lor de combine aveau aer condiționat! Pe-a mea o reglaseră la minus douăzeci de grade și pe a cumnatului la plus patruzeci de grade Celsius!

WILLIAM Repetă doar cifrele!
BRATOI Minus douăzeci, plus patruzeci.
KONTUZOV Cred că și avioanele au aer condiționat.
BRATOI Sigur.
KONTUZOV Ca să știi cum să mă îmbrac... de-acum încolo.
BĂTRÂNUL Ei, acum te pensionează. Când te trezești cu o pensie de cinci mii de dolari, nu-ți mai pasă cum te îmbraci!

Toți, chiar și Cenușăreasa, sunt mirați.

KONTUZOV Cât?
BĂTRÂNUL Cinci mii, cât? Chiar și mai mult. Toată ziua o să stai pe șezlong la soare, pe terasa vilei.
KONTUZOV Care vilă?
BĂTRÂNUL Vila ta. Ai văzut tu colonel fără vilă?
KONTUZOV Nu-mi amintesc nimic! Chiar nu mă recunoaște nimeni?!
BĂTRÂNUL Dă o raită prin aeroporturile americane. Acolo poate te recunoaște cineva.
KONTUZOV Să ies odată de aici. Dumenzeule, o mie de dolari!
WILLIAM Cinci mii am notat.
KONTUZOV Cinci mii erau? Dă-mi și mie un dosar. (*Notează*). Cinci mi-ii! Ț-ț-ț. Ce viață am trăit eu, dar cum să dovedesc?

Întuneric.

TABLOUL ȘAPTE

Dimineață. Intră William cu dosarele.

WILLIAM Sculați-vă toți! Vine vizita!
Stă lângă patul lui Kontuzov și deschide dosarul. Intră Cenușăreasa și spală podeaua. Toți pacienții ridică picioarele ca să îi facă loc.

WILLIAM Patul numărul unu. Ce-avem în documente până aici? (*Citește*). “Contusio Cerebris. Meserie – pilot. Grad – colonel. Are proprietate – o vilă. Venituri – cinci mii de dolari pensie. Punct.” Cum te simți în dimineața asta? Ai început să-ți amintești?

KONTUZOV Am început să mă mai luminez.

WILLIAM În cât suntem azi?

KONTUZOV Azi... Nu pot spune exact. Am ratat datele luna asta.

WILLIAM Nu face nimic. O să le știi luna viitoare. Important e că starea ta se ameliorează pe zi ce trece.

BRATOI Ce ameliorare, nu vedeți că și-a revenit complet! Eu ce să mai spun?

WILLIAM Ajungem și la tine. (*Deschide alt dosar*). Bratoi Stefanov, gen masculin, status activ etc. Meserie - țaran?

BRATOI Exact.

WILLIAM A avut bronhopneumonie după un accident de muncă.

BRATOI Pneumonie dublă...

WILLIAM Bine... (*Corectează*). Dublă... E operat de apendicită cu Peritonitis difusa acută. Nu-i așa?

BRATOI Da, dar mă refac. Uitați, rana se închide. (*Ridică pătura și arată*).

WILLIAM Asta e?

BRATOI Da.

WILLIAM Dar nu e apendicită.

BRATOI Poftim?

WILLIAM Apendicita e la dreapta, dar tu ești tăiat la stânga!

BRATOI Cred că greșești!

WILLIAM Ce greșesc? Ridică-ți mâna dreaptă. Ai văzut? Iar tu ești tăiat în stânga!

BRATOI Mi-au spus că e apendicită!

BĂTRÂNUL Există oameni cu apendicita în stânga. Eu, de pildă, aveam o cunoștință care avea totul pe dos: inima în dreapta, apendicita în stânga... Poate că ești și tu la fel, cu apendicita în stânga.

BRATOI În stânga e. Dacă m-au tăiat în stânga, înseamnă că e în stânga.

WILLIAM (*notează*). Anomalii fiziologice: apendice situat în stânga. Alte anomalii?

BRATOI Nu știu și nu mă interesează. Important e să mă externeze.

Intră Fero, stă lângă ușă și se uită îngrijorat la Bratoi.

BRATOI (*spre Fero*). Ce se întâmplă? Mă va externa?

FERO Au spus să te pregătești.

BRATOI Pentru externare?

FERO Pentru operație.
BRATOI Ce operație?
FERO De apendicită.
BRATOI O, Doamne!
BĂTRÂNUL Poate ai două apendicite. Eu aveam un prieten cu două...
BRATOI Aaaahh, mama măsii... Asta nu e viață!
BĂTRÂNUL Bea o bere și liniștește-te. Kontuzov, e rândul tău.
KONTUZOV *(arată degetul mijlociu)*. Ha! Eu am fost ieri.
BĂTRÂNUL Păi, n-ai spus că nu ai memorie?
KONTUZOV Am început să-mi amintesc. Uite, mi-am notat: ieri eu am făcut cinste.

Întuneric.

TABLOUL OPT

William e singur. Intră Cenușăreasa, se apropie de el și gesticulează în limbajul surdo-mut.

WILLIAM Poftim?

Cenușăreasa repetă aceleași gesturi.

WILLIAM Am înțeles. Deci nu ești surdo-mută? *(Deschide carnetul)*. Ștergem mutos totalis. Și ce să notez?

Cenușăreasa explică prin gesturi.

WILLIAM Ai promis că n-o să vorbești. Așa e?

Cenușăreasa dă din cap, aprobator.

WILLIAM Și cât trebuie să păstrezi tăcerea?

Cenușăreasa explică.

WILLIAM Până când vine prințul? Cine e prințul? Din povestea Cenușăreasa?

Cenușăreasa dă din cap, aprobator.

WILLIAM Tu crezi că ești Cenușăreasa din poveste?

Cenușăreasa dă din cap aprobator.

WILLIAM Dar asta este poveste, nu e adevărat.

Cenușăreasa dă din cap dezaprobator.

WILLIAM Tu crezi că e adevărat?

Cenușăreasa se dezbracă de ținuta de spital și William o vede în toată strălucirea ei de prințesă. După aceea, se descalță și iese din scenă. Pantofii rămân pe scenă.

WILLIAM Așa să crezi, fata mea! Fericiți cei ce cred!

El ia pantofii și iese.

TABLOUL NOUĂ

Fero citește o carte cu voce tare.

FERO „... acum șase ani, am rămas în pană în pustiul Sahara. Mi se stricase ceva la motor. Și cum nu luasem cu mine nici mecanic, nici călători, mă pregăteam să-ncerc de unul singur să duc la bun sfârșit o reparație anevoioasă. Era pentru mine o chestiune de viață și de moarte. Apă de băut, abia dacă aveam pentru o săptămână. În prima noapte, deci, am dormit acolo, pe nisip, la mii de leghe depărtare de orice așezare oamenească. Eram mai singur chiar decât naufragiatul pe o plută, în mijlocul oceanului. Așa că vă închipuiți uimirea mea, când deodată, în revărsat de zori, m-am pomenit că mă trezește un glăscior ciudat... M-am frecat bine la ochi. Am privit cu luare-aminte. Și-am văzut un băiețel cu totul nemaipomenit, care mă scruta cu gravitate...”

KONTUZOV Cum se numește cartea?

FERO Micul prinț.

KONTUZOV Și e adevărat ce povestește?

FERO Da, autorul a fost pilot.

KONTUZOV Deci, coleg. Cum se numește?

FERO Antoine. Antoine de Saint-Exupery.

KONTUZOV Nu-mi amintesc de el. Cum ai spus, Anton?

FERO Antoine.

KONTUZOV Povestea începe foarte frumos. Parcă e vorba despre mine... (*Se uită prin carte*).

De pe coridor, se aude un râs feminin, ca un clopoțel. Fero iese pășind tulburat. Ceilalți se uită după el întrebător. Râsul se aude din nou.

KONTUZOV Bunicule?...

BĂTRÂNUL Spune!

KONTUZOV Eu am fost căsătorit?

BĂTRÂNUL Sigur, de-asta nu scapă nimeni.

KONTUZOV Cine o fi soția mea? Dacă sunt american, sigur și ea e...

BĂTRÂNUL Sigur.

KONTUZOV O fi frumoasă?

BĂTRÂNUL Bineînțeles că e frumoasă, dacă ai studii superioare.

KONTUZOV Eu?

BĂTRÂNUL Tu, dar cine? Poate că ai două facultăți!

KONTUZOV Ț-ț-ț! Și dacă mă întreabă cineva cum le-am absolvit, ce să spun?

BĂTRÂNUL Mai uită omul. Mai ales după o lovitură la cap.

BRATOI *(cu invidie)*. Tu, Kontuzov, ai avut noroc cu amnezie, cu soție și două facultăți...

KONTUZOV Pai, le-am avut înainte de asta?

BRATOI Poate le-ai avut, poate nu. Dar când pleci, treaba merge. Se înalță omul... Dar ce spun eu, care toată viața am stat pe loc? Poate mă lovesc și eu la cap...

BĂTRÂNUL Se va întâmpla, acum sau altă dată.

KONTUZOV Nu pot să-mi imaginez cum am făcut două facultăți. *(Cade pe gânduri)*. Cum? Cu efort, cum... Ce studiu... Câte examene... măi!

BRATOI Ai început să-ți amintești?

KONTUZOV Nu-mi amintesc, dar îmi imaginez. Dacă mă întrebai cum de am făcut două facultăți.

BRATOI Asta e. Unii cu două facultăți, eu cu două apendicite.

TABLOUL ZECE

Bratoi pe masa de operație.

BRATOI Doctore, ce anestezie îmi faci?

MEDICUL Parțială.

BRATOI N-o să mă doară?

MEDICUL Nu, de data asta nu mai tăiem adânc, doar curățăm. *(Spre sora medicală)*. Soră, fiolă de penicilină!

SORA Poftim!

MEDICUL O fiolă de procaină pentru anestezie.

SORA Imediat. *(Deschide fiola)*.

MEDICUL Acum administrăm anestezia și gata... *(Face injecția)*. Așa. Acum încă una. Așa... Ai început să amorțești?

BRATOI Eu am amorțit de mult. Taie odată, să terminăm...

MEDICUL Să vedem dacă a prins anestezia (*Îl lovește cu bisturiul*). Simți ceva?
BRATOI Simt.
MEDICUL Dar acum? (*Iar îl atinge*).
BRATOI Și acum.
MEDICUL Dar mai puțin?
BRATOI Cred că mai puțin...
MEDICUL Anestezia a prins. Soro, penseta!
SORA Penseta. (*Îi dă penseta*).
MEDICUL Bisturiul.
SORA Bisturiu! (*Îi dă bisturiul*).
MEDICUL Acum.

Medicul taie, se aude țipătul înfiorător al lui Bratoi. Toți sar din paturi.

Medicul (*speriat*). Ce se întâmplă?
Bratoi Doare!
Medicul Ei, doare puțin, bineînțeles. Ține-te bine, ești bărbat!

Medicul iar taie și Bratoi urlă ca un animal înjunghiat.

MEDICUL Haide, nu poate să doară așa de tare. Am operat și alți pacienți.
BRATOI Doare groaznic. Auuuu. Soroooo! Auuuu, mamăăăă!
MEDICUL (*iritat*). Taci, că te pocnesc! Nu pot să operez în stress!
BRATOI Doareeee!
MEDICUL Trebuie să suporti! Strânge din dinți! (*Medicul încearcă din nou să taie, dar Bratoi începe să urle*). Haide! (*Spre personal*). Veniți aici să-l imobilizați. Așa e bine!

Sora medicală îi pune pansamentul pe rană. Infirmerii îl țin zdravăn și doctorul taie, iar Bratoi urlă.

SORA (*țipă*). Stop! Stoop!
MEDICUL Ce se întâmplă?
SORA Am greșit, doctore! Am greșit. Am încurcat fiola de anestezie cu penicilina. Sunt identice, afurisitele!

Bratoi urlă enervat, își eliberează mâinile și ia bisturiul.

BRATOI (*țipă*). Înapoi! Mama ei de viață! (*Ridică bisturiul*). Tot mie? Numai mie?
Asta trebuie notat! Trebuie notat...
FERO (*de sub masă*) Am notat deja!

TABLOUL UNSPREZECE

Bratoi stă culcat pe pat, îmbrăcat în cămașă de forță, cu mânecile legate.

BRATOI Eu trebuie să încep să notez, bunicule. Kontuzov, de pildă, numai cu notatul și-a revenit. A început de la zero și acum are vilă, soție, pensie... O avere întreagă a strâns.

Kontuzov îl privește fără interes și continuă să se studieze în oglindă, notând.

BĂTRÂNUL Și eu am adunat toată viața și la sfârșit, ce? Nimic. Am intrat în spital cu cumnatul. A jefuit totul. Ce obrăznicie. Despre morală nu discut. Cât am muncit! În fiecare noapte adunam... În fiecare noapte!

BRATOI Dar ziua?

BĂTRÂNUL Ziua nu. Ziua sunt paznici. Ei păzesc și noaptea, dar după două adorm... Trei nopți am pândit paznicul unui garaj pentru un motor diesel. (*Spre cei care notează*). Gata, destul ați notat! Aici nu poate omul să tușească pentru că voi notați!

BRATOI Și ce s-a întâmplat?

BĂTRÂNUL Păi, a adormit. Am intrat pe un șantier cu motorul în spate! M-am împiedicat de o găleată cu var și paznicul s-a trezit. S-a luat după mine. Am mers pe cele mai întunecate străzi și el, după mine! Am trecut printr-o pădure, el după mine. Am trecut prin altă pădure, el iar după mine. Am trecut granița. După aceea altă graniță. După aceea am mers prin deșert, ce să văd: râurile Tigru și Eufrat. Între râuri, Biblioteca din Babel. Mie îmi place foarte mult să citesc, așa că am intrat. „Aveți ceva pentru mine, întreb?”. Avem “Hoțul din Bagdad”, îmi spun. “Dați-mi-o imediat.” Aștept eu să-mi aducă volumul, dar ei au descărcat un camion de cărămidă. Cartea era atât de veche, de pe vremea când nu exista hârtie. Calculează, deci, de când fură poporul? Când am văzut atâta cărămidă m-a luat de minți. “Aș putea, întreb, s-o iau acasă?”. “Se poate, au spus, dacă plătești motorina camionului”. “Nu pot, le spun, o s-o citesc aici”. Și am început: citesc și răsfoiesc, citesc și răsfoiesc, m-au trecut sudorile, de atâta citit. Tocmai terminam de citit ultima pagină, când aud pași în spatele meu. Mă întorc – era el. Se ascundea printre cărămizi și mă urmărea. M-am uitat la tălpi – erau albe de la varul din găleată. De-asta mă urmărise paznicul. Așa deci... Am intrat în Tigru și Eufrat ca să-mi spăl tălpile și dus de valuri am ajuns acasă.

WILLIAM Romantic.

BĂTRÂNUL Bineînțeles că e romantic. Dacă nu era romantic, ce rost avea să fur? Cum crezi că puteam să duc în spinare un motor de șaptezeci de kilograme! Și cumnatul mi l-a furat, fără strop de romantism, dar acum moare de hernie. El

nu și-a scăldat niciodată picioarele în Tigrul și Eufrat. Nici n-a auzit vreodată de ele!

- KONTUZOV Ție de ce îți trebuia motorul?
BĂTRÂNUL Crezi că lui cumnatul îi trebuia? La ce îi folosea motorul cu motorină? Motorul chiar era stricat. Hai, nu mai notați? Nu suntem la lecția de literatură. Să scrie, să scrie...
- WILLIAM Numeni nu poate fura ce este scris. Ce-i scris rămâne pentru ceilalți.
BĂTRÂNUL Păi și ce-i furat rămâne pentru ceilalți. Ai venit pe lume și ai plecat gol pușcă. Chiar dacă furi, e pentru folosință temporară, de aceea Dumnezeu te iartă. Cu excepția cumnatului pentru că nu are Dumnezeu și romantism
- FERO Poftim! Sună telefonul! Iar mă caută din Elveția. În fiecare zi mă caută fata asta. (*Iese*).
- KONTUZOV A mea ce serviciu o avea?
BĂTRÂNUL Poate că e secretară?
BRATOI Sau soră medicală?
BĂTRÂNUL Poate că e actriță.
KONTUZOV De televiziune?
BĂTRÂNUL Fără doar și poate.
KONTUZOV (*uimit*) Mama mășii, cum de nu mi-a trecut prin cap!

Kontuzov se scoală, dă drumul la televizor, se așază într-un colț și se uită. Cenușăreasa spală podeaua, apoi se așază lângă el în fața televizorului. Se uită discret la chipul lui Kontuzov, dar el e concentrat la ecran. Ceilalți deja sforăie.

- KONTUZOV (*tipând*). Ea e! O recunosc!

Toți sar din pat.

- KONTUZOV (*arată spre televizor*). Ea e!
BRATOI (*speriat*). Cine?
KONTUZOV Soția mea.
WILLIAM Nu e ea! Acesta e un canal francez.
KONTUZOV (*dezamăgit*). Păcat. Asta îmi plăcea foarte tare...
BĂTRÂNUL Nu-i nimic, găsești alta. Haide, noapte bună!

PARTEA A DOUA

TABLOUL ÎNTÂI

Întuneric. Toți cântă în cor "Happy birthday to you". Lumină. Toți stau în jurul patului lui Kontuzov, care se trezește.

TOȚI (în cor). La mulți ani!
KONTUZOV Cine e sărbătoritul?
FERO Cine? Tu!
KONTUZOV Cine v-a spus?
BRATOI Așa am hotărât!
BĂTRÂNUL Oricum, te-ai născut într-o zi?
KONTUZOV Deci, m-am născut azi?
FERO Dacă vrei amânăm pentru mâine.
WILLIAM Nu se poate pentru mâine, deja l-am notat cu data de azi.
KONTUZOV O clipă, să-mi notez și eu. Data asta e foarte importantă pentru mine.
(Notează).
FERO Și acum cadoul! (Toți cântă, Cenușăreasa aduce cadoul împachetat).
KONTUZOV Ce-i asta?
FERO Deschide și vezi.
KONTUZOV (desface pachetul). Ce e asta?
FERO Uniformă. De băătălie. Nou nouță.

Kontuzov plânge, luat prin surprindere.

KONTUZOV Nu-mi amintesc de când n-am mai îmbrăcat uniforma... (își pune șapca pe cap pe care o va purta până la finalul spectacolului).
FERO Am închiriat și o cameră de filmat ca să immortalizăm petrecerea de ziua ta.
KONTUZOV (impresionat). Cameră de filmat! Dar nu era nevoie!
BRATOI Ca să nu ne uiți, Kontuzov. Într-o zi, când te-oi întoarce acasă, să-ți amintești, că aici ai avut prieteni săraci, dar credincioși...
KONTUZOV (plângând). N-o să vă uit niciodată! Niciodată! Voi m-ați salvat de la nimic și mi-ați redat viața. (Cenușăreasa își șterge lacrimile).

Toți se așază în jurul lui Kontuzov pentru o poză.

BĂTRÂNUL Kontuzov, spune ceva ca amintire!
KONTUZOV (își șterge lacrimile). Ce să spun?
WILLIAM Ceva ca să consemnăm pentru istorie.
KONTUZOV Bine, spun.

În raza reflectorului rămâne doar Kontuzov. Se concentrează, apoi începe discursul:

KONTUZOV Cu mult timp în urmă am aterizat forțat în deșert...

FERO (în șoaptă). De ce în deșert?
TOȚI Sst!Sst!Sst!
KONTUZOV Se defectase ceva la motorul avionului și a ars cu totul. Așa că prima noapte am dormit singur în nisip. Eram mai departe de civilizație decât un naufragiat pe o plută în ocean. Imaginați-vă marea mea mirare când am auzit dimineața un glăscior ciudat. Era un băiețel care se uita serios la mine. M-a întrebat: “Tu cine ești?”. “Nu știu, am spus, nu-mi amintesc nimic. Nu știu cum mă cheamă...”

Întuneric.

TABLOUL DOI

Dimineața. Toți fără William. Fero se uită în dosarele lui.

FERO Bunicule?
BĂTRÂNUL M-m-m...
FERO Am niște bănuieli despre omul ăsta.
BĂTRÂNUL Care om?
FERO William.
BĂTRÂNUL Abia acum ți-ai dat seama?
FERO Și tu ai bănuieli?
BĂTRÂNUL Nu bănuiesc, sunt sigur.
FERO Ce crezi?
BĂTRÂNUL Spune întâi tu!
FERO Eu cred că numele de familie a lui William este Shakespeare.
Bătrânul Eu cred că mai degrabă Pușkin.
FERO Pușkin?! De ce Pușkin?
BĂTRÂNUL Pentru că e spion rus, de asta! Nu vezi că notează toate avioanele care trec!... Iar de la tine Fero a aflat totul despre Elveția. Fiți atenți ce spuneți în fața lui. Cică notează ca să dea un rost vieții. Pur și simplu el notează secrete militare. Nu vedeți cum și-a înfipt ghearele în Kontuzov ca să smulgă de la el tot ce știe?
KONTUZOV Ce să smulgă? Eu nu știu nimic.
BĂTRÂNUL Deja a smuls destul: pilot, colonel, avere, pensie, ce familie are... El știe mai mult decât tine.
BRATOI Mama măsi! Ce naiba de om asta?
KONTUZOV Eu nu i-am spus nimic! Voi vorbești și el nota!
BĂTRÂNUL Da, dar tu nu negai și el a înțeles adevărul.
KONTUZOV Nu ne-ai spus tu să nu-l contrazicem?
BĂTRÂNUL Am zis, dar tu ai întrecut măsura. Și notele nu trebuie să le ții în sertar. Trebuie pastrate într-o casetă secretă sau cel puțin cu cifru.

KONTUZOV Și cine să-l cifreze?
 BĂTRÂNUL Cine? Tu! Colonel, de pildă, îl notezi cal, avion – căruță, camp de luptă – poiană ...
 KONTUZOV Îndată codificăm totul... (*Deschide sertarul*). Aoleu! Dosarul nu-i aici?
 BĂTRÂNUL Ai văzut? Mă așteptam la asta!
 KONTUZOV Notițele mele! Tocmai îmi refăcusem biografia! Cum îmi revin, dacă nu-mi amintesc nimic? Unde mi-au dispărut hârtiile?
 BĂTRÂNUL La Moscova, unde? El le-a trimis!
 KONTUZOV Aoleu, mamă! Acum ce dovadă am cine sunt? Unde să caut, tocmai la Moscova?
 FERO Nu sunt la Moscova.
 KONTUZOV Dar unde?
 FERO În ședința centrală a Alianței. Eu l-am trimis.
 BĂTRÂNUL Hopa! Încă un spion. Locul ăsta a devenit peștera spionilor.
 FERO Nu sunt spion. Le-am trimis cu un scop. Kontuzov trebuie salvat. Dacă pe noi nu ne externează, de ce trebuie el să putrezească aici? El e din lumea de afară și are dreptul la altă viață.
 KONTUZOV Și caseta a dispărut!
 FERO Caseta am trimis-o la CNN.

Toți se uită spre televizor. Kontuzov se apropie și deschide televizorul. Pe ecran apare Kontuzov, vorbind: "Ceva accidental s-a întâmplat cu motorul avionului meu și a ars cu totul. Și așa am dormit prima noapte în nisip"...

BRATOI Tu ești, Kontuzov?
 KONTUZOV O, Doamne! În ce m-am băgat! Eu n-am nicio vină. Ei mi-au spus că sunt Cerebris.

TABLOUL TREI

WILLIAM (*intră țipând*). Ițele s-au descurcat! Ițele s-au descurcat!! Haide, adu! (*Face semn Cenușăresei care aduce un pat pe roțile încărcat cu cadouri*).
 WILLIAM (*citește adresele și aruncă pachetele în mijlocul camerei*). Colet de la colegii de pe avionul de transport avioane "Ontario". Colet de la avionul de transport avioane "Nebraska". Colet de la baza aeriană „Toarmina”. Colet de la " Flota Șapte Americană". Colet de la veteranii din "Furtuna deșertului", colet de la ofițerii în rezervă din Chicago, colet de la scat-clubul "Alaska"... (*Lui Fero*)
 Să vină și tura a doua! (*El continuă, Fero iese*). Colet de la clubul de baseball "Caimanii din Miami", colet de la "Frumoasele din Florida", colet de la "Tigrii din Yukon"...

Intră repede Fero.

FERO Vine! Viiiine!
KONTUZOV Cine?
FERO Echipajul din Alianță. Îl caută pe Kontuzov.
KONTUZOV În sfârșit! M-au găsit!

Intră un echipaj militar, toți membrii purtând ochelari negri.

GENERALUL *(tare)*. Drepti!

Militarii răspund ordinului.

GENERALUL Cine e colonelul Cerebris?

Generalul vorbește în engleză. Translatorul traduce simultan. Toți arată spre uimitul Kontuzov.

FERO El... El nu mai știe ce să zică, de stress.

GENERALUL Drepti! Pentru merite deosebite militare, Curtea Supremă Militară a Alianței îl decorează pe colonelul Cerebris cu medalia "Patru iulie", în gradul întâi.

Translatorul traduce. Toți militarii încep să intoneze Imnul Americii. Generalul îi pune medalia în piept lui Kontuzov.

GENERALUL Doi: Într-o săptămână, colonelul Cerebris va fi repartizat într-un sanatoriu din Elveția, până la completa recuperare. *(Translatorul traduce)*. Trei: Ca să nu fie afectată starea lui psihică, împreună cu el vor fi repartizați toți din cameră. Cheltuielile sunt suportate de Cartierul General al Alianței.

În clipa asta se aude un avion zburând.

FERO Avioanele Alianței!

GENERALUL Drepti!

Militarii salută în poziție de drepti, uitându-se în tavan cât timp se aude zgomotul avioanelor militare.

BĂTRÂNUL *(spre Kontuzov)*. Tu nu spui nimic, bă!

Kontuzov privește în jur neajutorat și în sfârșit țipă:

KONTUZOV U-S-A! U-S-A!

MILITARIII *(tare în cor)*. Ura!Ura!Ura!

Intonează imnul Americii și ies. Întuneric.

TABLOUL PATRU

FERO (șipă, îmbrățișându-l pe Kontuzov). Elveția! Mergem în Elveția!
KONTUZOV Nu cred! Nu cred! Eu nu sunt Cerebris!
BĂTRÂNUL Tu ești, de ce te lepezi de tine?
KONTUZOV Devine periculos. Vor afla adevărul!
FERO (în extaz). Ai o medalie! Ce adevăr îți mai trebuie?
BRATOI Plânge de fericire. Și-a revenit omul. S-a aranjat și pe el, și pe noi! Bravo, Kontuzov! Bravo! Când se mișcă roata, o ia la vale!
FERO Voi știți ce înseamnă un sanatoriu în Elveția? Totul strălucește de alb ce e! Marmură, oglinzi de Veneția. Clențe la uși din aur curat!
BĂTRÂNUL Câte o cleanță de aur dacă șterpelim, tot ne alegem cu ceva...
FERO Zăpadă și soare! Proceduri cu apă termală! Trei electrocardiograme pe zi! Masaj... Bitte – danke, bitte-danke...
BRATOI Nu e ca aici să te taie de viu!
FERO E superb, domnilor! Crestele munților înzăpezite, cerul albastru, pârtii de schiat...
BRATOI E foarte frumos, dar pe mine n-o să mă ia.
FERO De ce ?
BRATOI Pentru că mă cred nebun. (Arată cămașa de forță. Fero îl dezleagă).
BĂTRÂNUL Ba da, mergi și tu. Pentru Kontuzov, te vor trimite.
BRATOI Chiar dacă mă trimit, mă internează la spitalul de nebuni!
FERO Tu știi ce înseamnă spital de nebuni în Elveția? Acolo ospiciile sunt de cinci stele! Și au un meniu... brânză elvețiană, unt elvețian, ciocolată elvețiană, Wurstli elvețian... Dacă se strică vreunul la stomac, nicio problemă, sunt aici!
BRATOI (militărește) Uuuuu!
TOȚI (în cor milităresc) Ex- ter- na – re!

Entuziasmați se urcă toți în patul bărânului, se leagănă ca și cum ar fi în tren și șuieră ca o locomotivă cu aburi.

FERO Am plecaaaaat! Zurich, Lausanne, Basel, Geneva, Locarno, Lago Maggiore. Lago de Valencia, Lago di Como, Mont Blanc.
WILLIAM Mont Blanc nu e acolo!
FERO Da, dar se vedeee de acolo! Se vedeee!
BĂTRÂNUL (impresionat). Deci există rai? Existăăă!
WILLIAM Byron a scris acolo. Și Shelley. Și Marry Shelley. Celebrul Goethe!
FERO Și Charlie Chaplin a murit acolo!
BĂTRÂNUL (cu patimă). Și eu o să mor acolo!!!
WILLIAM O să mori, bunicule, o să mori... Și noi notăm totul.
BĂTRÂNUL Clopotul! Aud clopotul! Dang! Dang! Dang!

BRATOI (tipă). Au început să meargă lucrurile. Nu mai există cale de întors! Nu mai există!

TABLOUL CINCI

BĂTRÂNA Trifone? Ești aici?
BĂTRÂNUL Sunt aici, dar... Bine c-ai venit să mă vezi pentru că...
BĂTRÂNA Pentru că ce?
BĂTRÂNUL Plec.
BĂTRÂNA Unde?
BĂTRÂNUL Într-un loc frumos.
BĂTRÂNA Ștefan s-a dus și el.
BĂTRÂNUL Cumnatul? Cine l-a ajutat?
BĂTRÂNA Dumnezeu. Ieri l-am înmormântat.
BĂTRÂNUL Aha... Cumnata a plâns mult?
BĂTRÂNA Nu mai are lacrimi.
BĂTRÂNUL Ea are să mă îngroape și pe mine... spune-i că eu plec.
BĂTRÂNA Unde, măi!
BĂTRÂNUL În Elveția.
BĂTRÂNA Ce, nu mai iei tratamentul pentru scleroză?
BĂTRÂNUL Nu, se spune că e foarte frumos acolo... Totul e curat și vopsit în alb. Cu cer senin. Cu uși cu clențe de aur și alte lucruri impresionante... de care nu-mi aduc aminte...
BĂTRÂNA (bocește). Oh, oh, oh! Unde mă lași? La cine? Când te ia Dumnezeu, să mă ia și pe mine!
BĂTRÂNUL Ce Dumnezeu visezi, fă? Alianța mă trimite.
BĂTRÂNA O să mori, Trifone, o să mori.
BĂTRÂNUL Ce moarte, visezi fă?
BĂTRÂNA O să mori. Ți-au spus pe ocolite.
BĂTRÂNUL Mergem toți din salonul ăsta.
BĂTRÂNA Așa, așa... Și eu mă mir de ce nu vă mai externează! Dumnezeu să-i trăsnească, vă mint, nu vă spun adevărul! Toți mint, Trifone! Cum auzi promisiuni să fugi! Ne-au promis toată viața și acum ne momesc cu Elveția!
BĂTRÂNUL Bătrânul Vorbește în șoaptă că aici se notează tot ce vorbim. Oamenii ne trimit la... asta... cum se cheamă... san... sanatoriu.
BĂTRÂNA Se spune utopie, Trifone, știu eu. E rău. Până acum, nicio utopie nu s-a realizat.
BĂTRÂNUL Bătrânul Nu e așa. La asta se zice... sss... simpozion. Un fel de stațiune de odihnă, cu medici... Și acolo omul își revine...
BĂTRÂNA Te-au vindecat foarte bine. Ieri pe Ștefan, acum pe tine. Oh, sorooo, ce ne-a fost scris? Să ne fie înmormântați bărbații unii lângă alții!
BĂTRÂNUL Ssst-sst-sst! Gura! Eu lângă cumnat n-o să stau niciodată!
BĂTRÂNA O să stai, Trifone, o să stai. Dacă așa a hotărât Alianța...

BĂTRÂNUL Ce dacă au hotărât! Să hotărască! Eu nu merg niciunde! Oh, mama mășii de cumnat! Toată viața mi-a făcut încurcături, acum și pe lumea cealaltă. Nu vreau să fiu înmormântat lângă el. Să-i spui și cumnatei! Auzi, să dorm veșnic lângă el!!!

BĂTRÂNA (*iritată*). Dar lângă ea ai dormi somnul de veci?

BĂTRÂNUL Lângă ea se poate. Cumnata e un om frumos.

BĂTRÂNA Să te ia toți dracii! Mori odată, ca să scap de tine! Mori!

BĂTRÂNUL Bine, bine... Haide, pleacă!

BĂTRÂNA Plec.

BĂTRÂNUL Și mai treci să mă vezi.

BĂTRÂNA Dacă nu pleci între timp, trec...

BĂTRÂNUL Aici, o să fiu!

Bătrâna iese, bătrânul oftează ușurat. La ușă apare un copil cu părul lung și blond, în cămașă bleu cu floricele. Are aproximativ șase ani.

COPILUL Bună ziua.

BĂTRÂNUL (*surprins*) Bună ziua. Tu de unde ai apărut, buni?...

COPILUL Din copilărie. Unchiul Antoine e aici?

BĂTRÂNUL Cine e unchiul Antoine?

COPILUL Pilotul.

BĂTRÂNUL Așa se numește acum?

COPILUL Păi cum altfel?

BĂTRÂNUL Eu uit, buni. Nu-mi amintesc tot.

COPILUL El a zburat cu avionul, bunicule.

BĂTRÂNUL Așa-i... E adevărat.

COPILUL Și a aterizat în deșert.

BĂTRÂNUL Nu în deșert, aici a aterizat.

COPILUL El mi-a spus că în deșert, bunicule.

BĂTRÂNUL Nu știu, buni. Dar dacă așa a zis el...

COPILUL A scris și o carte despre el, bunicule.

BĂTRÂNUL El?

COPILUL Da, el. Și a scris foarte frumos.

BĂTRÂNUL Eu știu ce scrie acolo. S-o citești tu.

COPILUL Dar el unde e acum?

BĂTRÂNUL Afară. La plimbare.

COPILUL Mă duc să-l găsesc, bunicule. Am ajuns la cea mai frumoasă pagină din carte.

BĂTRÂNUL Du-te, buni, du-te. Sper să ajungeți la pagini și mai frumoase.

Întineric.

TABLOUL SASE

Toți pacienții sunt în salon. Fero le arată harta Elveției.

- FERO Zurich e lângă lacul Limat cu 1300 de restaurante, numite Wurstli. În muzeul Kunsthaus intrarea e doi franci biletul. Linzern e într-un loc mirific din Alpi. Autobuzul numărul șase vă duce la casa memorială Richard Wagner din Wagnerwed, numărul 27, Tribschen. La Berna a locuit Einstein, pe strada Krangasse, la numărul 49. Intrarea este liberă. La Lausanne nu ratați să vizitați Muzeul Collection de l Art Brut, cu tablouri reprezentând ucigași, hoți, psihopați .
- BĂTRÂNUL Acolo poate vă cumpără notițele.
- FERO De ce ? Noi nu suntem criminali.
- BĂTRÂNUL N-am spus că sunteți criminali...
- FERO Confort deplin găsiți la hotelul ” Dorint” de șapte stele, unde probabil vom fi cazați și noi. Numărul de telefon este 004136412121. Priveliștea e garantată, sunt 138 de camere, 490 paturi, saună, solar, piscină.
- KONTUZOV Așa ceva nici din avion nu am văzut.
- BRATOI Ce e frumos, îi place și lui Dumnezeu! (*Se lovește la tâmplă*).
- BĂTRÂNUL Da, dar foarte frumos nu e frumos.
- FERO Asta e Elveția, bunicule!
- BĂTRÂNUL Știu ce e Elveția mai bine ca tine...

Toți se miră de schimbarea atitudinii bătrânului.

- FERO De ce dai înapoi? N-ai spus că vrei să mori acolo?
- BĂTRÂNUL Atâta drum pentru a muri, nu mersi!
- WILLIAM Bunicule, nu trebuie să renunți, trebuie să ajungi la final!
- BĂTRÂNUL Finalul nu fuge, William. Tu știi mai bine ca mine.
- KONTUZOV Bunicule, nu renunța! Ascultă un om cu două facultăți!
- BĂTRÂNUL În Elveția studiile superioare americane nu se recunosc. Recunosc numai studiile liceale din Elveția.
- KONTUZOV La naiba! Și dacă nu-mi amintesc dacă am terminat liceul?
- FERO Tu te duci în Elveția numai pentru recuperare. După aceea te întorci în America și acolo ți se recunosc studiile.
- BĂTRÂNUL Dar noi? Iar ne întorcem aici? Asta-i viață, abia ai zâmbit și ai murit!
- KONTUZOV Nici eu nu mai vreau să merg. De ce să merg, să las tot ce am aici: vilă, soție, pensie de cinci mii de dolari... Să alerg ca să îngheț prin munți străini!
- FERO Nu îngheți, au aer condiționat peste tot!
- BRATOI Da, și când îl dau la minus douăzeci de grade...
- FERO Kontuzov, curaj, tu ești ofițer.

KONTUZOV Corect. Eu sunt colonel și poate că știu vreun secret militar! Ți imaginezi (*se uită spre William*), poate că acolo un spion inamic îmi smulge secretul, dacă se întâmplă să și-l amintească.

BĂTRÂNUL Dacă își amintește este bine. Îl dezvăluie și îți dau drumul. Problema e dacă nu și-l amintește, atunci te pot distruge!

KONTUZOV Eu de aici nu mă mișc. Hotărârea e strategică. Toată viața mi-am petrecut-o în aer. Vreau să mai trăiesc puțin. Vreau! (*Începe să plângă de emoție*).

BRATOI Mai am de făcut doar o operație. Rezist și fără anestezie, m-am obișnuit. (*Bate în lemn*).

FERO Domnilor, fericirea vine o singură dată.

BĂTRÂNUL Dar nu rămâne niciodată și la final soarta ia totul.

FERO Acolo e locul cel mai frumos și toată lumea e fericită! Toată lumea!

BĂTRÂNUL Dar dacă nu este? Acum măcar te gândești că există locul acesta. Dar dacă afli că nu există nu-ți rămâne decât să îți notezi viața.

FERO William, tu ce crezi?

WILLIAM Eu nu gândesc, eu notez. Să se gândească cei care citesc!

FERO Și acum?

WILLIAM Nu știu. În cazuri ca acestea scriu ”To be or not to be?”

TABLOUL ȘAPTE

Se deschide ușa și intră agitată Cenușăreasa, gesticulând energic.

WILLIAM Kontuzov, soția ta! (*Toți se scoală în așteptare*).

KONTUZOV Care soție?

WILLIAM A ta.

KONTUZOV Unde e?

Cenușăreasa explică.

WILLIAM Aici? Așteaptă afară?

BĂTRÂNUL Ce bine!

KONTUZOV Cum arată?

Cenușăreasa explică.

WILLIAM Deosebit, ca-n filme...

KONTUZOV (*își cercetează cămașa de noapte*). Doamne, cum mă înfățișez așa? Ia uite ce șifonat sunt!

BĂTRÂNUL Uniforma! Repede îmbracă uniforma!

KONTUZOV Ai dreptate! Exact! Uniforma! (*Se îmbracă repede*).

FERO Pantofi! Stai, îți leg eu șireturile.

BRATOI Cureaaua!
BĂTRÂNUL Strânge zdravăn! Așa! Să vedem acum? Bine? Drepti! Încă! Încă! Stai drept!
Bravo! Ia poziția de drepti! Ești ofițer, deci vorbești hotărât și răspicat!

Kontuzov ia poziție de drepti în mijlocul camerei.

KONTUZOV Și acum?
BĂTRÂNUL (spre Cenușăreasa). Să intre!

Cenușăreasa iese.

WILLIAM (îi dă lui Kontuzov un pachet). Cadou pentru soție.
KONTUZOV De la cine?
WILLIAM Scrie acolo. De la colegii de pe avionul "Penelopa".
KONTUZOV (desface pachetul). Pantofi? Dar de unde știi ce număr poartă ea?
WILLIAM Cu siguranță știi, ați fost colegi...
FERO Vine!

Bratoi începe să-și dea cu pumnii în cap. Doi infirmieri aduc o femeie de la țară, cu chipul muncit, cu haine uzate și pantofi înămoliți. Rămâne înmărmurită de "peisaj" și după ce își revine, cu greu rupe tăcerea.

FEMEIA Bună ziua.
KONTUZOV (tare, cu demnitate). Bună ziua!

Femeia se sperie, dar Kontuzov începe discuția, cercetându-i hainele.

KONTUZOV Aveți filmări... în ce film?
FEMEIA Sădim ... cartofi.
KONTUZOV La vilă?
FEMEIA Nu, la câmp! Mi-au spus că ai apărut la televizor și eu...
Kontuzov Da, am apărut. Cadoul acesta e pentru tine.

Îi dă pachetul. Femeia scoate pantofii de aur ai Cenușăresei.

FEMEIA Sunt foarte frumoși, dar îmi sunt mici! Nu îți amintești că port numărul patruzeci și unu?
KONTUZOV (cu îndoială). Ești sigură că mă cunoști?
FEMEIA Pe tine să nu te cunosc?
KONTUZOV Spune-mi, cum mă cheamă?
FEMEIA (începe să plângă). Ivane, tu ai înnebunit complet, după accident! Arză-l-ar focul de avion agricol! Nu putea să cadă decât în grădina noastră! I-aș îngropa pe toți de vii!

KONTUZOV Dar eu n-am fost în avion?
 FEMEIA Ce să cauți tu în avion, Ivane? Ei au sărit cu parașuta și-au scăpat teferi, Dumnezeu să-i trăsnească, dar tu de spaimă ți-ai pierdut mințile! De două luni te caut prin toate spitalele de nebuni...
 KONTUZOV *(pe un ton amabil)*. Mă confundați, doamnă!
 FEMEIA Te-au pensionat pe caz de boală. Ți-au dat o sută de dolari pensie.
 KONTUZOV Cât???
 FEMEIA Mă rog, o sută cinci...
 KONTUZOV *(rece)*. E prima dată în viața mea când o văd pe femeia asta!
 FEMEIA Ooooooh, Ivaneee! Ce-a căzut pe capul nostru, în ce foc ardem! Eu sunt, Ivane! Avem trei fii și două nurori.
 KONTUZOV *(spre infirmieri)*. Luați-o de aici, să nu mai sufere!
 FEMEIA *(întinde mâinile)*. Ivaneee!
 KONTUZOV Nu sunt Ivan! Eu sunt colonelul Contuzio Cerebris.

Infirmerii se apropie de el.

KONTUZOV *(către ceilalți)*. Cum să-i explicăm? *(Explică tare)*. USA! USA!

Infirmerii îl imobilizează.

KONTUZOV *(jignit)*. Înapooooi! Eu sunt colonelul Cerebris! *(Țipă)*. Înapooooi!

Infirmerii îl scot din salon. De ep coridor se aud tare trigățul "USA" și ordine militarești. Femeia se închină și plânge.

BĂTRÂNUL *(se închină și el)*. Iartă-ne, Doamne, păcatele noastre! Noi nu știam ce facem!

Întuneric.

TABLOUL OPT

Kontuzov îmbrăcat în cămașă de forță patrulează militarește dintr-o parte a camerei în alta. La fiecare întoarcere repetă: "Eu sunt Cerebris".

KONTUZOV Eu sunt Cerebris. Eu sunt Cerebris...
 BRATOI Bine mă, Cerebris ești!
 KONTUZOV Să nu care cumva să te îndoiești, că va fi de rău!
 BĂTRÂNUL Mai rău nu poate să fie.
 KONTUZOV O să fie!
 WILLIAM N-o să fie. De-acum începe partea frumoasă.
 BRATOI Să dea Dumnezeu!

Bratoi începe să-și dea cu pumnii în cap. De pe coridor se aud un chicotit de femeie și aplauze pentru sărutul mirilor. Amară! Amară! Amară! - Casă de piatră!

WILLIAM Ați văzut?

Fero și Lena intră ținându-se de mână, încadrați de doi infirmieri.

FERO Sunt cu Lena... Plecăm.

BRATOI În Elveția?

FERO Nu. La casa de cununii. Ne căsătorim. (*Arătând spre infirmieri*). Ei sunt martorii.

BĂTRÂNUL Bravo! Foarte bine!

FERO M-am hotărât și...

BĂTRÂNUL Corect. Într-un astfel de spital nu poți să fii singur...

KONTUZOV (*tare*). Eu nu sunt singur! Eu sunt căsătorit!

BĂTRÂNUL Ești căsătorit, așa e... Dacă aș mai putea și eu să mă căsătoresc! (*Lena râde până la lacrimi*).

KONTUZOV (*cu îndoială*). Eu nu sunt!

BRATOI Nu, nu ești... Fără discuție.

FERO Martorii ne-au promis o cameră de familiști, aici... Așteptăm și un copil.

Lena râde în hohote.

BRATOI Lumea se aranjează... Când o ia din loc roata, se învâртеște.

FERO Păi... asta e. Noi plecăm.

William iese în față.

WILLIAM Un moment! (*Ține un discurs tinerilor miri*). Bărbatul ți-e stăpîn și păzitor, e viața ta, e capul tău, ți-e domn; Veghează-asupra ta și se-ngrijește de tine. Își supune veșnic trupul la grele munci, pe mare, pe uscat. Veghează noaptea pe furtună, ziua pe arșiță; pe cînd tu stai acasă, pe lîngă foc, în liniște și pace. Și-ți cere doar iubire, ascultare, credință și un zîmbet în privire. Răsplată ne-nsemnată pentru grija și osteneala lui. Căci datoria femeii către soțul ei, e-asemeni supunerii pe care-o datorează supușii suveranului.

WILLIAM (*adaugă modest*). "Îmblînzirea scorpiei", actul cinci, scena doi.

Aplauze și strigăte: Amară! Amară! Amară! - Casă de piatră! Mirii ies.

BĂTRÂNUL Oameni fericiți. Acum nu mai sunt singuri.

KONTUZOV Nici eu nu sunt!

BĂTRÂNUL Ai absolută dreptate!

KONTUZOV Și nu sunt Ivan. Eu sunt Cerebris!
BRATOI Bine, bine! Ești Cerebris!
KONTUZOV (*țipă*). Dacă sunt Cerebris, unde e soția mea? Unde e soția mea-a-a-a?

Întuneric.

TABLOUL NOUĂ

Sala de operații. Se operează ca la începutul piesei. Bratoi e pacientul.

MEDICUL (*enervat*) Respiră?
SORA Respiră, păi... Unde să se ducă?
MEDICUL Așa... Încă o ață și gata.
SORA Să-l trezesc?
MEDICUL Trezește-l, sunt gata.
SORA (*vorbește încet, apoi tot mai tare, plină de furie*). Respiră! Respiră! Respiră! Respiră! Respiră! (*Se aude o plesnitură de palmă*). Respiră! Respiră! Ce-are asta? (*Țipă împreună cu medicul*). Respiră! Respiră! Respiră! Respiră! Respiră! Respiră! Respiră! Haide! Respiră! Respiră! Respiră! Haide! Respiră! Respiră! Respiră! Haide! (Țipă mai puternic). Respiră! Respiră! Respiră! Haide! Respiră! Respiră! Respiră! Haide!
BRATOI (*se ridică din pat și strigă*). N-o să respiir! Nu vreaaaau! Toată viața respiră, haide, respiră, haide, respiră, haide! Gata! Destul! Am respirat, am respirat, am respirat, haide, am început, am respirat, haide, am început... Gataaaa! Nu mai pot să respir, nu mai pot să respir, nu mai pot, haide, încep. Gata, s-a sfârșit! (*Se întinde pe masă*). *Întuneric.*

TABLOUL ZECE

Bătrânul e singur în cameră. Intră copilul cu o lumânare.

COPILUL Bunicule? Ce faci, bunicule?
BĂTRÂNUL Bine, buni! Dar tu ce faci?
COPILUL Azi e Paștele, bunicule. Hristos a înviat! (*Îi întinde lumânarea*).
BĂTRÂNUL Nenea Antoine unde e ?
BĂTRÂNUL Nu e aici, buni.
COPILUL Deci și-a luat zborul?
BĂTRÂNUL Da, a zurat, a zburat... Ce să facă bietul om?
COPILUL S-a dus pe planeta cu trandafir?
BĂTRÂNUL Acolo, acolo... Pe planeta cu un singur trandafir...
COPILUL Mie îmi dau drumul, bunicule! Am venit să îmi iau rămas bun.

BĂTRÂNUL Bravo, buni, bravo! Să crești și să devii o fată frumoasă. Eu am un nepot, se numește Ivo. Când crești, te mărităm cu el. Vrei?

COPILUL Eu sunt băiețel, bunicule!

BĂTRÂNUL Serios? Nu-i nimic. Asta deja nu mai are importanță, buni. Acum orice e posibil.

COPILUL Ție când îți dau drumul?

BĂTRÂNUL În curând, buni, în curând. Vine vremea să îmi iau zborul.

COPILUL Pe planeta trandafirului?

BĂTRÂNUL Acolo, buni, acolo...

COPILUL Și eu vreau acolo, bunicule...

BĂTRÂNUL Nu se poate, buni. Nu plecăm acolo când vrem noi. Aici e mai frumos, băiețelul meu.

COPILUL La revedere, bunicule.

BĂTRÂNUL Adio, buni, adio. Să crești mare!

Copilul iese. De pe coridor se aude "La revedere, bunicule!". Se aude clopotul vestind Paștile.

BĂTRÂNUL Acesta e clopotul! Acesta e!

Clopotul se aude tot mai puternic. Treptat se face întuneric.

TABLOUL UNSPREZECE

Kontuzov stă în pat, imobilizat în cămașa de forță. Are un coșmar și oftează: "Unde e soția mea? Unde e soția mea...". Intră ușor Cenușăreasa îmbrăcată în rochie de bal și se oprește lângă pat.

KONTUZOV Unde e soția mea?

CENUȘĂREASA Aici sunt.

El deschide ochii. Ea îi dezleagă mânecile de la cămașă.

KONTUZOV Eu nu sunt Ivan. Nu sunt Ivaaan!

CENUȘĂREASA Sigur că nu ești.

KONTUZOV Și-atunci, cine sunt?

CENUȘĂREASA Tu ești colonelul Cerebris și eu sunt soția ta.

KONTUZOV Cadoul! Deschide cadoul și încalță pantofii.

Cenușăreasa se încalță și stă în fața lui.

CENUȘĂREASA Acum îți place de mine?

KONTUZOV Da, ești minunată!

Se îmbrățișează plângând. Întuneric.

TABLOUL DOISPREZECE

BĂTRÂNA Iosife, ești teafăr?
BĂTRÂNUL Nu sunt.
BĂTRÂNA Miști, atunci cum te-aud?
BĂTRÂNUL Nu mint, întreabă-l pe doctor.
BĂTRÂNA Miști. Vii nu pot vorbi cu morții.
BĂTRÂNUL Așa e.
BĂTRÂNA Atunci, eu cum vorbesc cu tine?
BĂTRÂNUL Gânedeste-te și-o să înțelegi.
BĂTRÂNA Doamne, am murit fără să știu?
BĂTRÂNUL Așa se întâmplă de obicei.
BĂTRÂNA Doamne, n-am simțit nimic. Și-acum, ce trebuie să fac?
BĂTRÂNUL Nimic. Te întinzi și te odihnești.
BĂTRÂNA Să mă culc. Bine că nu m-a văzut cineva în picioare... Mă făceam de râs.

Se întinde lângă el.

BĂTRÂNA Iosife?
BĂTRÂNUL Da.
BĂTRÂNA Noi acum suntem acolo?
BĂTRÂNUL Bineînțeles, nu vezi?
BĂTRÂNA Văd. Doamne, ce frumos e.
BĂTRÂNUL Nu-i așa?
BĂTRÂNA Da. Totul e alb. Păduri cu brazi. Munți cu vârfuri înzăpezite. Soare... Dar de ce nu sunt clențele de aur?
BĂTRÂNUL Pentru că aici nu există hoți și ușile nu se închid. Aici nu au voie hoții.
BĂTRÂNA Dar pe tine cum te-au lăsat să intri?
BĂTRÂNUL M-au lăsat, dar vor regreta...
BĂTRÂNA Doamne, ce frumoasă e viața la sfârșit! Bine că m-ai adus aici, Iosife.
BĂTRÂNUL Dacă nu eram eu, rămâneai dincolo. Auzi clopotele?
BĂTRÂNA Da. Le aud. Ce frumos cantă! Bing-bang, bing-bang!...

EPILOG

William stă singur în mijlocul salonului cu un geamantan în mână. Toate paturile sunt goale.

WILLIAM

Apropo, numele meu nu e William. Dar numele meu nu nu vi-l spun pentru că nu trebuie pronunțat. Din prima zi a omenirii mi-am dat seama că ceva nu e în ordine și am început să-mi notez. Pentru că numai ce scrii capată un sens, dar ce-ai săvârșit, nu. Și de-atunci tot scriu. Scriu, scriu, dar capătul nu se vede. Am obosit. Sunt atât de bătrân, că am toate bolile oamenilor, așa cum ei le au pe ale mele – după chipul și asemănarea mea. (*Ia medicamentele din sertarul noptierei și le varsă în palmă*). Arteriosclerosis, Contusio Cerebris, Amnesia Retrograda, Peritonitis difusa acuta, Hipermnesia maniacalis, Neurosis obsision... Și, în sfârșit, boala mea cea gravă: Paranoia creatoris. (*Scoate din buzunar un flacon cu medicamente pe care le răstoarnă într-un pahar cu apă*). Noroc! (*Dă paharul pe gât. Se aud avioane din văzduh*). Toți fac erori pe acest pământ, dar eu am comis-o pe cea mai mare. (*Scoate din geamantan o scufie de măscărici cu clopoței, o așază pe cap, o trage pe ochi și așa, nevăzând nimic, dansează râzând. Întuneric.*)

Sfârșit

Nota autorului: Cele două scene cu copilul sunt independente de tot textul și pot lipsi din spectacol.

Traducere Nikolov Perveli Vili